

sodelovanja med strokovnimi delavci, promocija šolske knjižnice (znotraj šole in zunanja), ozaveščanje o pomenu in vlogi bibliotekarske stroke, razjasnitev zakonodajnega okvira zaposlovanja, okrepitev možnosti strokovnega izpopolnjevanja, izboljšanje prostorske in materialne možnosti knjižnic, vključevanje knjižnice v življenje na šoli, kakovostne, pogostejše in raznovrstnejše knjižnične dejavnosti ter oblikovanje strategije svojega razvoja v vzgojno-izobraževalnem zavodu.

Dobri pogoji delovanja (financiranje, ustreznost prostorov), kompetenten knjižničar,

strategija razvoja, prisotnost šolske knjižnice v zavesti vseh deležnikov (pomembnost, nepogrešljivost), aktivnost in dostopnost, vključnost in integriranost v pouk so nedvoumni in nujni dejavniki, da bo šolska knjižnica postala kakovosten in nepogrešljivi del izobraževanja in življenja na šoli.

Poskrbimo, da bo šolska knjižnica resničen zgled in priložnost za učenje razvrščanja in kategoriziranja virov in informacij, pri tem pa nas naj vodi osnutek modela kakovostne šolske knjižnice v slovenskem prostoru. ●

Mag. Nada Nedeljko

Pozitivna psihologija za vrtce, šole in starše

Vir: Musek Lešnik, K. (2021). Pozitivna psihologija za vrtce, šole in starše. Ljubljana: Mladinska knjiga.

Širitev pandemije covida-19 je močno posegla v življenje in delo družin, vrtcev in šol. Poseglo je v življenje slehernega posameznika. V mislih imam predvsem predšolskega otroka in učenca, kot še posebej ranljiva v teh drugačnih in nepričakovanih časih. Doživljata spremembe v družini, do staršev in sorojencev in od njih, doživljata spremembe v vrtcu in šoli, do vzgojiteljev, učiteljev ter sovrstni-

kov in od njih. Spremembe so se za vse nas zgodile nepričakovano in v trenutku. Hitrost sprememb mi zastavlja vprašanja: Kako smo odrasli pripravljeni na hitre in nepričakovane spremembe? Kako odrasli pripravljamo otroke

in učence na svet hitrih sprememb, na čas, ki si ga danes težko predstavljamo? Kakšno popotnico dajemo otrokom in mladim?

Brskala sem po literaturi in pritegnil me je naslov knjige **Pozitivna psihologija za vrtce, šole in starše** (2021) v kateri avtor dr. Kristijan Musek Lešnik podaja preproste rešitve na zastavljena vprašanja. Tudi sam se opira na vprašanje: *Kakšna bosta vrtec in šola po koroni?*

Prva senzibilizacija bralca za branje knjige so zapisi misli zanj pomembnih ljudi. Sama sem med zapisanimi izbrala misel Theodorja Rosevelta: *Otrokom ni mar, koliko veste, dokler ne vedo, koliko vam je mar zanje* – ter o njej razmišljala kar nekaj časa.

V nadaljevanju knjiga razkriva pomen pozitivne psihologije in pozitivne edukacije v vrtcih in šolah, kako lahko prispevata h kakovosti življenja v vrtcih in šolah ter kje začeti z njima in kdaj. Izpostavlja pomen prizadevanja odraslih za vzpostavitev spodbudnega (učnega) okolja, v katerem bodo otroci in učenci lahko razvijali življenjske veščine, ki so temelj notranjega

blagostanja in kakovostnega življenja, življenjske veščine in lastnosti za pripravo na zdravo sobivanje v skupnosti, reševanje življenjskih izzivov, vseživljenjsko učenje in osebno rast. Za zdrav razvoj, po preprosti zdravorazumski teoriji, kot jo imenuje avtor, potrebujejo otroci in učenci od odraslih ljubezen, podporo, spodbudo, zahtevo, meje, posledice in vzor oz. osebni zgled.

Pritegnil me je model PERMA (po Martin E. P. Seligmanu) kot orodju pozitivne psihologije, ki je uporaben v vrtcu in šolah in ki *predstavlja primeren okvir za pomik od storilnostne šole*

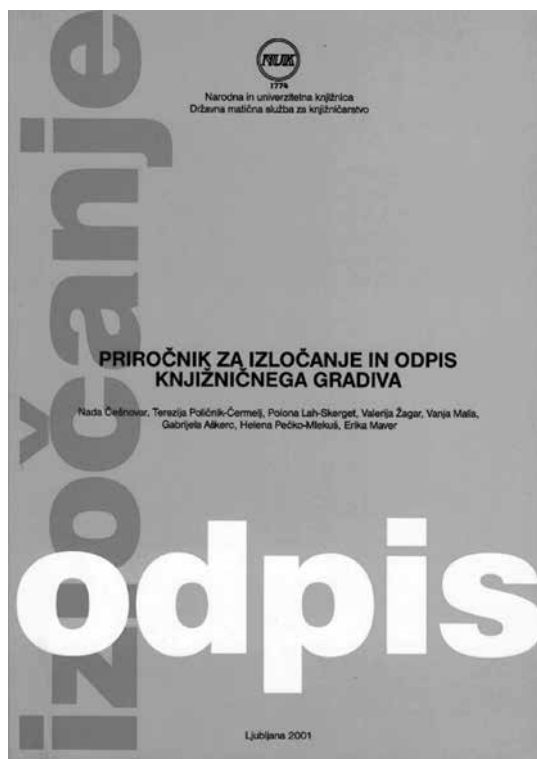
k šoli, ki celovito skrbi za blagostanje otrok in odraslih – ne na račun slabših rezultatov, pač pa ravno nasprotno.

Če še na kratko povzamem avtorjeve misli v predgovoru knjige: *V njej želim razpravljati o tem, zakaj in kako lahko pozitivna psihologija prispeva k izboljšanju življenja in zagotavljanju pogojev za polno, zdravo, zadovoljno in uspešno življenje vseh – vzgojiteljev, ravnateljev, zaposlenih, otrok in učencev – v vrtcih in šolah.* In v nadaljevanju ... *njene vsebine so enako pomembne tudi za starše.* ●

Gregor Škrlj

Priročnik za izločanje in odpis knjižničnega gradiva

Priročnik za izločanje in odpis knjižničnega gradiva je izšel v tiskani obliki že leta 2001. Avtorice so ga pripravile, da bi s pomočjo zapisanega knjižnicam na enem mestu ponudile vse potrebne informacije o izločanju, odpisu in inventuri.

Vsebina priročnika je uporabna za vse vrste knjižnic, saj naj bi vse knjižnice izločale gradivo, ga preusmerjale in tudi odpisovale. Kot so avtorice priročnika že takrat ugotovljale, se knjižnice izločanja in

kakovostno, aktualno zbirko poleg načrtovane nabave (redno dopolnjevanje zbirke) pomembno tudi redno izločanje knjižničnega gradiva in odpis.

V priročniku so zapisane definicije, teoretične osnove in podrobne razlage. Zelo nazorno so predstavljena merila za izločanje knjižničnega gradiva. Na koncu priročnika pa so dodani primeri iz praskes ter podrobni opisi za posamezno vrsto knjižnice. Ob tem pa je treba upoštevati, da se je od leta 2001 spremenila tudi zakonodaja na področju knjižničarstva, zato je treba preveriti spremembe in novosti (glede izločanja ter odpisa) na spletnih straneh NUK.

Ker je še vedno veliko povpraševanj med knjižnicami po priročniku in priročnik ni bil ponatisnjen, so na prošnjo mnogih knjižnic (predvsem šolskih), v okviru EOD v NUK, **priročnik digitalizirali** in je **dostopen** na portalu Digitalna knjižnica Slovenije: <https://www.dlib.si/details/URN:NBN:SI:DOC-RTQGY-DRX>. ●

odpisovanja lotijo šele ob selitvah, večjih spremembah ali ko zmanjka prostora. Vendar je za